

Onze kameraad Leo Tubbax nam op zaterdag 10 januari met een delegatie van het Belgisch samenwerkingsverband “Nucléaire Stop Kernenergie” deel aan de manifestatie tegen kernenergie in Maastricht. Hierbij de speech die Leo op het slot van de betoging uitsprak, en een fotoreportage van de actie.

“In naam van Nucléaire Stop Kernenergie: bedankt voor de uitnodiging, bedankt voor het organiseren van deze prachtige demonstratie.

Dag allemaal, ik ga de tijd die me aangeboden werd, gebruiken om over eenheid te spreken.

Waarom eenheid?

Omdat er tegenover ons, net over de grens, drie reactoren staan waarvan twee schrootreactoren: Tihange 1 die veertig jaar oud is en volgens de bouwplannen al 15 jaar moest gesloten zijn. En Tihange 2 waarvan het reactorvat vol scheurtjes zit. Dat is niet aan vergissingen, aan vergeetachtigheid te wijten. Elke reactor produceert elektrische stroom, inderdaad, maar ook een gigantische geldstroom. Elke Belgische reactor brengt één miljoen Euro winst per dag op. Een reactor is dus ook een gigantische bankkaart. En de mensen die zich deze geldstroom toe-eigenen, in de eerste plaats Albert Frère, de grootste privéaandeelhouder van GDF-Suez, willen deze geldstroom zo lang mogelijk laten duren, zelfs als hieraan onverdraagbare risico's verbonden zijn, zelfs als ze niet weten waar naartoe met hun kerafval.

Deze mensen hebben via hun bedrijf en via hun lobby, het Nucleair Forum, een enorme economische, financiële en politieke macht. Ze hebben zelfs, via hun publiciteitsbudget, een sterke greep op de media.

Wat kunnen wij hier tegenover stellen? Alleen onze democratische oppositie en die wordt geloofwaardig door aantallen: het aantal handtekeningen op een petitie, 100.000 voor “Stop en go” in België verleden jaar, 10.000 in Limburg dit jaar, het aantal mensen op de betogingen, al drie maal betoogden er 2500 mensen te Brussel in 2011, te Tihange in 2011, opnieuw te Brussel in 2012. Dat is natuurlijk zeer goed, maar niet genoeg. Dit komt door onze verdeeldheid:

Verdeeldheid wegens grenzen: de Duitsers en de Nederlanders durven niet in België betogen wegens schroom: men moeit zich niet met de zaken van de buurman of de buurvrouw. Wel: straling kent geen landsgrenzen, ons verzet mag die dus ook niet kennen!

Verdeeldheid wegens aanpak: de prikacties, de lobbying, de petitie hebben meer aanhang bij sommige organisaties. Die doen goed werk en we zijn hun veel verschuldigd. Maar als puntje bij paaltje komt volstaat prikken, paaien en overleggen niet. GDF-Suez en zijn filiaal Electrabel hebben keihard getoond dat ze hun voeten vegen aan de wetten, de reglementen, dat ze de meest elementaire controles niet uitvoeren en dan een Professor Zonnebloem uit Bulgarije laten opdraven om te zeggen dat alles in orde is.

Als puntje bij paaltje komt, telt alleen onze strijd, de eisen die we kracht bijzetten in demonstraties, in acties, en niet op papier of internet. En demonstreren, dat moeten we samen doen, niet alleen, niet land per land, niet organisatie per organisatie.

We staan hier in de aanloop naar de nieuwe betoging in Tihange op 10 maart 2013 met al meer dan

duizend manifestanten.

We moeten er in slagen om dit jaar samen op te stappen en samen te eisen dat Tihange 1 onmiddellijk dicht moet, zoals voorzien in de wet op de kernuitstap van 2003, en dat Tihange 2 niet weer open mag: die twee schrootreactoren moeten nu dicht.

't Is maar een begin, wij gaan door met de strijd!"

Foto's Diana

Eenheid tegen kernenergie

Contributed by Leo Tubbax

zondag, 13 januari 2013 - Last Updated maandag, 14 januari 2013

